

بازر

پیوست شماره بیست و یکم -
آبان ۱۳۸۶

نشریه دانشجویی بذر

www.bazr۱۳۸۴.com

Email: bazr۱۳۸۴@gmail.com

گزارش های ارسالی

در ادامه با دخالت بسیج درگیرهایی در گوشه و کنار نیز اتفاق افتاد که با برخورد متقابل از سوی دانشجویان روبرو شد و باعث شد دانشجویان "شعار مرگ بر دیکتاتور" را سر دهند، در این میان از بیرون دانشگاه خبرهای از درگیری دانشجویانی که در محوطه پلی تکنیک بودند و نتوانستند وارد شوند، می رسید. این اخبار همراه با خبر دستگیری تعدادی از رفقا بود در ادامه نیز دانشجویان شعار "برپا خیز، از جا کن، بنای کاخ دشمن" را سر دادند.

در ساعت ۱۲:۳۰ تریبون آزاد به کار خود پایان داد. در این ساعت تعداد دانشجویان که به ۱۲۰۰ نفر رسیده بود بار دیگر با خواندن سرود یار دبستانی اقدام به راهپیمایی به طرف درب ولی عصر کردند. آنان پشت در تجمع کردند و شعار دادند. اینکار موجب توقف مردم بیرون دانشگاه شد. تعدادی از مردم در مقابل در تجمع کردند که با ورود نیروی سرکوب گر انتظامی پراکنده شدند. دانشجویان با سر دادن شعار "حکومت زور نمی خوایم، پلیس مزدور نمی خوایم" و "حکومت حیا کن، دانشگاه رو رها کن" به استقبال نیروی انتظامی رفتند. در این زمان چند تن از عوامل اطلاعات و حراست اقدام به گرفتن عکس و فیلم کردند که با هوشیاری چند دانشجوی مبارز شناسایی شدند. عوامل اطلاعاتی با برخورد شدید دانشجویان روبرو شدند و موبایل و دوربین های آنها توسط دانشجویان مصادره شد.

در ساعت ۱:۳۰ بعد از ظهر تجمع بار دیگر حرکت خود را به طرف صحن اصلی دانشگاه ادامه داد و بعد از حدود ۲۰ دقیقه به کار خود پایان داد. در پایان تجمع چیزی که به چشم می خورد روحیه جمعی و بالای دانشجویان و همچنین حمایت عده زیادی از دانشجویان دانشگاههای دیگر و همچنین ورودیهای جدید بود.

در آخر با خبر شدید تعدادی از دوستانمان موقع خروج از دانشگاه توسط نیروهای اطلاعاتی شناسایی و دستگیر شدند که از اسامی آنها اطلاعی در دست نیست. ■

گل را می توان به حبس کشید اما بویش را نه!

گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر

امروز از ابتدای صبح دانشگاه پلی تکنیک شاهد جنب و جوش بسیاری بود بنا به فراخوانی که در روزهای قبل در دانشگاه پخش شد قرار بود جمعی در ساعت ۱۲ ظهر در اعتراض به احکام صادر برای سه دانشجوی پلی تکنیکی برگزار شود.

در ساعت ۱۲:۳۰ تجمع با خواندن سرود یار دبستانی آغاز شد. این تجمع با حضور فعال ۷۰۰ نفر از دانشجویان آغاز شد. شعار "دانشجوی زندانی آزاد باید گردد"، "دانشجو دانشجو اتحاد اتحاد" سر داده شد. در این میان پلاکاردهای با مضامین ("اوین پاداش دانشجوی منتقد"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد"، "پیش بسوی تشکل مستقل دانشجویی"، "هرگونه دخالت خارجی محکوم است"، "اتحاد، مبارزه، پیروزی" و "جنبش دانشجویی متحد جنبش کارگری و جنبش زنان") نیز به چشم می خورد. همچنین در ادامه این تجمع تریبون آزادی شکل گرفت که در آن دانشجویانی از انجمن منتخب پلی تکنیک و دانشجویان سوسیالیست پلی تکنیک به صحبت پرداختند و احکام صادره را محکوم کردند. در این میان بیانیتهای دانشجویان دانشگاه های مختلف تهران از جمله، علامه، شریف، خواجه نصیر، دفتر تحکیم و همچنین بیانیتهای "فعالان و دانشجویان چپ دانشگاه های تهران و دانشجویان سوسیالیست پلی تکنیک" خوانده شد.

حکومت حیا کن دانشگاه رو رها کن!

روز دوشنبه ۱۶ مهر ماه ساعت ۱۰ صبح مقرر گردیده بود تا محمود احمدی نژاد به مناسبت آغاز سال تحصیلی جدید در دانشگاه تهران سخنرانی کند. اطلاعیه برنامه از شب قبل در خبرگزاری های رسمی دولتی اعلام شده بود.

وقتی به دانشگاه رسیدم کنترل های شدید حراست دانشگاه در ورود و خروج دانشجویان دیده می شد و اکثریت افراد متفرقه مجبور بودند با استفاده از کارت سایر دانشجویان به دانشگاه وارد شوند. در داخل محوطه دانشگاه نیز حضور چند آمبولانس و یک ماشین آتش نشانی مشهود بود، گویی دانشجویان قصد انجام عملیات مسلحانه را دارند و این امر نشان دهنده اوج وحشت رژیم آخوندی نسبت به جنبش دانشجویی است.

با توجه به برنامه حضور احمدی نژاد در دانشگاه کلمبیا، دولت انتظار حرکتی از جانب جنبش دانشجویی را داشت. از همین رو دولت فاشیستی جمهوری اسلامی با داشتن تجربه قبلی حرکت دانشجویان دانشگاه امیرکبیر فکر خیلی از جوانب را کرد.

مکان سخنرانی تالار کتابخانه مرکزی دانشگاه بود که ورود و خروج در روزهای عادی به آن مکان با تحویل کیف و ارائه کارت دانشجویی میسر است. ولی در این روز بخش کتابخانه را تعطیل کرده و از قبل برای حضار جلسه کارت دعوت تهیه کردند. مدعوین مانند همیشه افراد دولتی، بسیجیان و دانشجویان دانشگاه هایی چون دانشگاه امام صادق هستند. کسانی که به جای اعتراض برای احمدی نژاد کف می زنند.

فضای خارج از کتابخانه یعنی محوطه دانشگاه نیز خالی از تدابیر امنیتی نبود. حراست دانشگاه چند برابر گردیده بود و عوامل بسیجی نیز دست پیش را گرفته بودند که پس نیفتند. آنان در مقابل مسجد دانشگاه که روبروی کتابخانه است تجمعی را شکل دادند.

وقتی سرود "یار دبستانی" را شنیدم به دنبال مبدا صدا به محوطه مقابل دانشکده ادبیات در ضلع شرقی کتابخانه رفتم. تعدادی از دانشجویان مبارز دانشگاه جمع شده و منتظر دیگران بودند. یک نفر پلاکاردهایی را در میان سایرین توزیع می کرد. عناوین این پلاکاردها عبارت بود از:

"ما هم سوال داریم"، "اخراج اساتید منتقد، و نقض استقلال آکادمیک محکوم است"، "دانشجویان زندانی را آزاد کنید" و ...

بعد از مدتی سرود خواندن یکی از دانشجویان دیگران را به حرکت به سمت کتابخانه دعوت کرد اما اعضاء انجمن اسلامی دانشگاه که خود را برگزار کننده تجمع اعتراضی می دانستند با وی مخالفت نموده و اعلام داشتند که ما قصد برخورد با بسیجیان را نداشته و می خواهیم یک حرکت مسالمت آمیز به صورت گفتن داشته باشیم.

در تمام این لحظات صدای الله اکبر و شعارهای «مرگ بر انگلیس»، «ما بیداریم» و «مرگ بر آمریکا» به گوش می رسید. بسیجی ها همچنین با فرستادن صلوات و سینه زدن شعار «حسین حسین شعار ماست، شهادت افتخار ماست» را سر می دادند.

سرانجام دانشجویان مبارز تصمیم گرفتند علیرغم مخالفت انجمن اسلامی به سمت کتابخانه حرکت کنند. حرکتشان را با سرود "یار دبستانی" آغاز کردند. وقتی به بسیجی ها رسیدند شعار سر دادند:

"مرگ بر دیکتاتور"، «توپ تانک بسیجی، دیگر اثر ندارد»، «حکومت حیا کن دانشگاه رو رها کن»، «دانشجوی زندانی آزاد باید گردد»، «شکنجه دانشجو، محکوم است محکوم است»، «حکومت زور نمی خوریم، پلیس مزدور نمی خوریم»، «دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد»، «محمود احمدی نژاد،

عامل تبعیض و فساد» و «مرگ بر دولت مردم فریب» سر دادند.

بسیجیان امکان پیشروی به دانشجویان مبارز را نمی دادند. با صف جلویی تجمع درگیر شدند و به ضرب و شتم پرداختند. پس از این حرکت دانشجویان انجمن اسلامی نیز اجباراً به این به نقطه نقل مکان کردند و به خواندن بیانیه های خود پرداختند. چند بیانیه از تشکل های مختلف خوانده شد. اکثر این بیانیه ها خواستار آزادی دانشجویان و لغو اخراج اساتید شدند و در برابر ادعاهایی که احمدی نژاد نسبت به وضعیت دانشگاه ها و مسائل اجتماعی ایران در سخنرانی دانشگاه کلمبیا ابراز داشته بود، موضع مخالف گرفتند. از موارد دیگری که در بیانیه ها مشترک بود تاکید بر مسائل صنفی دانشگاه و اقدامات مسالمت آمیز بود که دلیل عمده اش ناشی از خط مشی سازشکارانه نگارندگان بیانیه ها بود. متأسفانه از سوی دانشجویان طیف چپ دانشگاه بیانیه ای تهیه نشده بود؛ و موضع رادیکال آنها در نظرگاه دانشجویانی که تعدادی از آنها دانشجویان جدیدالورود بودند ابراز نگردید.

سرانجام بیانیه های انفعال طلبانه انجمنهای اسلامی نتوانست آب بر آتش خشم دانشجویان مبارز بریزد. در همین اثنا خبر آمد که عده ای از دانشجویان که اجازه ورود به دانشگاه را نیافتند با نشستن بر کف خیابان ۱۶ آذر مانع از حرکت ماشینها شدند. تجمع ما نیز به سمت درب ۱۶ آذر حرکت کرد. نیروهای انتظامی پشت درهای دانشگاه صف بسته بودند تا مردم نتوانند شاهد اعتراض دانشجویان باشند ولی صدای عدالتخواهی دانشجویان را نمی توان به هیچ طریق خاموش کرد. دانشجویان هر چه بلندتر و رساتر شعار می دادند و قصد شکستن در را داشتند که نیروهای انتظامی با ضربات باتوم بر دستان آنها مانع از این اقدام شدند. دانشجویان همچنین با ضرب و شتم حراستی ها آنها را از سر راه خود برداشتند؛ اقدام به سنگ پراکنی به سمت نیروهای انتظامی کردند، گارد ویژه با سپرهای مقاوم جای نیروهای قبلی را گرفتند. شعارهایی چون "ایران شده فلسطین، ملت چرا نشستین" و "ای مردم با غیرت حمایت حمایت" به شعارهای دانشجویان اضافه شد. سپس دانشجویان مبارز از کنار زده های دانشگاه حرکت کرده و مقابل مردمی که به نظاره ایستاده بودند شعار دادند و تا درب اصلی دانشگاه واقع در خیابان انقلاب به حرکت شان ادامه دادند. در آنجا نیز اقدام به شکستن در کردند و عکس العمل پلیس مانند قبل بود.

دانشجویان به سنگ پراکنی بسمت نیروهای انتظامی ادامه دادند و همزمان شعار "جمهوری اسلامی فانوس رو به باد است" را سر دادند. این قبیل شعارهای لرزه افکن نیروی انتظامی را مستاصل کرد. آنها با پخش گاز فلفل اقدام به سرکوب صدای دانشجویان کردند ولی دانشجویان مبارز از پای نایستادند. حوالی ظهر بود که خبر خروج احمدی نژاد رسید. دانشجویان با شتاب به سمت او حرکت کردند ولی او از فرصت درگیری میان دانشجویان و ماموران انتظامی در جلوی در اصلی استفاده کرد و از دانشگاه خارج شد.

بدون شک ۱۶ مهر ماه ۱۳۸۶ را جنبش دانشجویی به خاطر خواهد سپرد. چرا که این جنبش بار دیگر توانست بر وظیفه اصلی خود یعنی مبارزه با نظام کهنه و پوسیده جمهوری اسلامی تاکید کند و بی آبرویی و بی پایگی رئیس جمهور این نظام ارتجاعی را به چشم جهانیان پدیدار کند.

به امید آنکه در آینده نزدیک شاهد اتحاد تمامی ستمدیدگان جامعه با جنبش دانشجویی در مبارزه علیه نظام زور و ستم و استعمار باشیم. ■

در ساعت ۱۲،۳۰ دانشجویان که تعداد آنها به حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ نفر رسیده بود اقدام به برپایی تریبون آزاد کردند. عده ای از دانشجویان به سخنرانی در خصوص احکام تعلیقی و بازداشت دانشجویان امیرکبیر، کردستان و اهواز پرداختند. در ادامه نیز در خصوص انتصابی بودن مدیریت دانشگاه و استعفا آن حرف زدند و خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دانشجویان زندانی شدند.

در ادامه تریبون آزاد، دو تن از دانشجویان بیانیه هایی از انجمن های دانشگاه های امیر کبیر و شریف را خواندند که خبر دستگیری چند تن از دانشجویان تعلیقی علامه در بیرون محوطه دانشکده رسید، که به موجب آن دانشجویان با سردادن شعار "دانشجوی بازداشتی آزاد باید گردد" به سمت درب اصلی دانشکده حرکت کردند. دانشجویان با اجتماع خود در روبروی درب دانشکده و خیابان مقابل آن خواستار آزادی هر چه سریع تر دانشجویان بازداشتی شدند. در ادامه دانشجویان پس از سر دادن شعارهای "خامنه ای پینوشه ایران شیلی نمی شه" و "مرگ بر دیکتاتور" تجمع خود را ادامه دادند. در این لحظه یکی از "دانشجویان چپ دانشگاه شریف" به سخنرانی پرداخت که در طی سخنان خود با نام بردن از دانشجویان زندانی کردستان و همچنین ۸ تن از دانشجویان زندانی اهواز و دانشجویان زندانی دیگر دانشگاه ها خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دانشجویان زندانی شد در ادامه نیز به این مطلب اشاره کرد که آزادی تمامی دانشجویان زندانی تنها با اتحاد و عمل آگاهانه تمامی دانشجویان متحقق می شود.

در همین اثنا خبر بازداشت ۳ دانشجوی دیگر داده شد که باعث شد دانشجویان اقدام به تعطیل کلاسها کنند. در این میان چند تن از ماموران حراست اقدام به حمله دانشجویان کردند که با مقاومت جانانه از طرف دانشجویان روبرو شدند.

دانشجویان در ادامه تظاهرات خود که تعداد آنها به مراتب بیش از گذشته بود به سمت راهروی اتاق اساتید رفتند و با سردادن شعارهایی خواستار همراهی و همبستگی آنان با دانشجویان شدند. در این میان شعارهای "استاد آزاده، حمایت، حمایت"، "دانشجو، استاد، اتحاد، اتحاد"، "استاد آزاده، این به توهم مربوطه - دانشجوی کلاست، توی اوین محبوسه" سر داده شد.

همزمان خبر بازداشت ۳ تن از دانشجویان دانشگاه پلی تکنیک که قصد خروج از دانشکده را داشتند رسید. در انتها بیانیه "جمعی از فعالان و دانشجویان چپ دانشگاه های تهران" خوانده شد که در آن ضمن اشاره به فضای سرکوب و اختناق کنونی خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دانشجویان زندانی از جمله دانشجویان پلی تکنیک، اهواز و دانشجویان کردستان شده بودند.

در حدود ساعت ۱۵،۳۰ تجمع به پایان رسید و دانشجویان با هماهنگی در دسته های ۳۰ تا ۴۰ نفری از دانشکده خارج شدند.

در پایان با خبر شدیم که در مجموع ۶ نفر از رفقایمان بازداشت شدند که از سرنوشت آنان تا کنون اطلاعی در دست نیست. ■

۸ آبان ۱۳۸۶

دولت ارتجاعی بهتر از این همیشه!

گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر

امروز دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات دانشگاه علامه شاهد تجمع اعتراضی به احکام صادره برای دانشجویان این دانشگاه و محکومیت سه تن از دانشجویان زندانی دانشگاه امیرکبیر و تعدادی از دانشجویان دانشگاه اهواز بود. بنا به فراخوانی که در روز قبل در دانشگاهها انتشار یافت، قرار بود که جمعی در ساعت ۱۲ ظهر برگزار شود. طبق معمول از ساعات اولیه صبح حضور نیروی امنیتی و حراست بشدت مشهود بود و حراست دانشکده سعی می کرد با کنترل کارتهای دانشجویی از ورود دانشجویان تعلیقی و دانشجویان دیگر دانشگاهها جلوگیری کند.

در ساعت ۱۲ ظهر دانشجویان که تعداد آنها حدود ۱۵۰ نفر می شد تجمع را با خواندن سرود یار دبستانی آغاز کردند. حراست نیز برای جلوگیری از ورود دیگر دانشجویان که بیرون در ورودی بودند اقدام به بستن آن کرد که در این هنگام با هماهنگی به موقع دانشجویانی که در بیرون و داخل بودند، اقدام به شکستن در دانشکده کردند. بدین طریق تمام رفقا به هم پیوستند. البته در این میان با دخالت حراست درگیری هایی رخ داد.

دانشجویان اقدام به دادن شعارهایی با این مضامین کردند: "دانشجوی زندانی آزاد باید گردد"، "تعلیق دانشجو ملغی باید گردد"، "رئیس انتصابی استعفا استعفا"، "جنش دانشجویی آماده قیام است"، "دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد" و "مرگ بر دیکتاتور".

پلاکاردهایی نیز به همین مضمون در میان جمعیت به چشم می خورد. به همراه اسامی دانشجویان بازداشتی تمامی دانشگاه ها.